

جناب آقا میرزا محمود فروغی علیه بهاء الله الأبهی

هو الله الأبهی

ای منادی میثاق الیوم یوم اشراق نور عبودیت از مطلع آفاق است و هنگام طلوع و سطوع نیر وفاق و شعله شهاب ثاقب فلک اطلاق آنچه مرقوم میگردد نظر باین ملاحظه و مقصد است نه ملال و گله و عتاب چه که هیاکل نفوس مقدسه در جمیع مراتب کل مصدر اسرار عبودیت محضه هستند لهذا کل را اعلام نمائید که در این عصر ساطع باید هر یک در نزد کل خاضع و خاشع و خادم و عابد باشیم زیرا عبادت حق و عبودیت جمال مطلق مشروط به بندگی بندگان است و اول خاضع و خاشع و خادم در نزد احبب این عبد بهاست و افدیهم بروحی و ذاتی لهذا آنچه مرقوم شد بیان صفت و سمت و حقیقت خود این عبد بود

و حال باید شما بعون و عنایت جمال ابهی در منتهای وجد و سرور و فرح باشید و پرواز بعالمی فرمائید که خضوعش سطوع انوار سلطنت کونین باشد و عبودیتش حقیقت روحانیت نشئین سجودش شهود جمال ربّ المشرقین و ربّ المغربین گردد و رکوعش طلوع انوار افقین باری احزان و گله را فراموش کن و آهنگ ملکوت ابهی بگوش آر بوجد و طرب آ و شوق و شغف نما که الحمد لله در ظلّ الطاف جمال ابهی مستقری و در جنت رضای عبد بهاء مخلصی و بنظر عنایت ربّ احدیت ملحوظی و در ملاء اعلی بمنادی میثاق معروف و موصوف حال وقت این احزان و شکوی نه و دم خمودت و حموضت نیست زمان حلاوت است و اوان طراوت و لطافت یعنی باید در محفل تبلیغ بکمال شیرینی سخن گفت و طوطی شکرشکن گشت الحمد لله جمال قدم روحی لوعده الفداء هر آنچه وعد فرمود وفا نمود سبیل را مهّده نمود و سنگلاخ را راه صاف هموار و مسهل بساط امن و امان مبسوط فرمود و طریق عدل و احسان گشود ابواب فتوح مفتوح کرد و قلوب محصور را مشروح فرمود جنود ملکوت ابهی فرستاد و لشکر ملاء اعلی سوق فرمود افواج تأییدش چون امواج پی در پی رسید و صنوف ملائکه توفیق صفوف بست سریر حکومت بشهریار عادل مزین گشت و مسند صدارت بشخص کامل آرایش یافت وقت ستایش و نیایش است و هنگام ترویج امر آفتاب آفرینش زمان سقایه ماء طهور است و یوم دور کأس مزاجها کافور روز فیروز تبلیغ است و وقت نشر و صدور یرلیغ بلیغ آن ترتیل آیات لاهوت است و زمان توضیح بیئات ملکوت

پس ای هدهد سبای عرفان رحمن از ملکوت غیب پیغام سلیمان سریر رحمن را باهل ایران برسان و ای بلبل ترویج دین یزدان در گلین آن سامان گلپانگ برهان بزن هر ذکری را بهل تبلیغ کن هر فکری را بنه ترویج نما زیرا تأیید ملازم کوی مبلّغین است و توفیق رفیق مروّجین بدایع عنایات شامل ناشر نفعات است جوامع مواهب واصل خادم اعلاء کلمات عنقریب ملاحظه نمائی که انوار عزّت قدیمه از جبین مبلّغین طالع و شعاع موهبت الهیه از افق مروّجین ساطع پس تا توانی زبان بذکر ظهور اسم اعظم بگشا و ناس را بظلّ جمال قدم بکش تشنگان را عذب فرات شو و گمگشتگان را راه نجات ماهی لب تشنه را آب حیات شو و کاروان گمگشته را ستاره صبحگاه نجات وقت را از دست مدهید و زمان حال را غنیمت شمرد شب و روز بکشید و چون نهنگ دریای عشق بخروشید و باهنگ ملکوت ابهی صلاهی حیّ علی الفلاح حیّ علی التّجّاح حیّ علی صباح الصّلاح زیند قسم بجمال مقصود که الیوم جز خدمت امر مبارک و ترویج دین الله و اعلاء کلمه الله و ثبوت بر عهد و میثاق هر فکر و ذکری خسران مبین است خواه عرشی و خواه فرشی باشد شغل صبیان است و هوس طفلان از من بشنو در

محفل جز این اذکار را ثمری نه و در انجمن جز این انوار را اثری نیست و البهآء علیک و علی کلّ ثابت علی الميثاق يدعو
النّاس الی نیر الآفاق فی حیّز الاشراق ع ع

این سند از [کتابخانهٔ منابع](http://www.bahai.org/fa/legal) دیجی‌تالی داندلود شده است. شما مجاز هستید از متن آن با توجه به مقررات مندرج در سایت www.bahai.org/fa/legal استفاده نمایید.

آخرین ویراستاری: ۲۲ اکتبر ۲۰۲۳، ساعت ۱۰:۰۰ قبل از ظهر